

TITVLVS XL

Vt in hoc monstro dom^o antiq̄tas est nulla: ita uitæ iniquitas omnis superest.

Huic uetusti^o nihil ē scelerib^o: noui^o aut̄ nihil parētib^o.

Habet hic bubulcus mercēnarius tm̄ in uita laudis: quātū in genere nobilitatis.

Quæbet hic a generosis: tā ab om̄i uirtutis laude.

Sūt huic ignobilia cūcta de decorosaq; cōmunissima.

Tam hic est bonus: q̄ nobilis.

Abiecto genere natus: abiectissimā degit uitā.

Vt est ignobilis familia: ita uita qdē p̄niciosissima.

¶ Titulus. xl.

¶ Pacatiua familiaris.

Irritatus es in me: qm̄ delatum est ad te quidem falso: me tibi nescio qd succensere. **V**ide **Senecam** non minus im̄ **Seneca** de probantem: quod credat̄ facillime: q̄ si princeps nihil cre clementia diderit. **Q**uid si non audebit me corā delator ille qd̄ proloqui: **Q**uid si pessimo in te aīo dubitās accusari: præuenit hoc delationis gen^o: **A**t sequere illud **Martialis**: & delator **Martialis** habet: qd̄ dedit exiliū. **E**go tamē tuus sum seruulus: tibiq; coquus ubicūq; uixero: deditissim^o: nec tā me coges ab urbe longum exulare: q̄ ego te sp̄ habebo ante oculos: nec cuiq; cedam te amando: te colēdo: te numinis instar uenerādo. **I**ube ut libet: parebo ut iusseris: quoq; longius abero: facilius intelliges q̄ essem tibi utilis domi: q̄ fidus. **N**ulla in re poteris alius esse mihi semp princeps meus: semper deus in terris: semp habēdus ante oculos. **V**ale. **E**x **Mediolano**. xv. **Kalendas Aprilis**.

¶ Pacatita familiarissima.

Cura ut uelis: amabo te semp: nec tua de me merita e mēte mea delebit ulla t̄pis diuturnitas. **N**on sum ingratus. **P**luris lōge facio qd̄ me amaris: qd̄ mihi faueris: qd̄ in calamitate me nō deserueris: q̄ nō doleo qd̄ illis in me credas: q̄ & me oderūt: & te nō amāt. **S**unt em̄ pditissimi delatores. **S**i qd̄ aut̄ errati: qd̄ castris ad designatā nō inēfui diē: pacā dus es mi dux facillime: tū qd̄ culpa mea non est p̄ctm̄: tū

n

quod si etiam peccatū est: ut es omnium humanissim⁹: debeas ignoscere: ut in multo maioribus grauioribusq; peccatis soles. **Erraui: fateor: Sed ut illud est Senecæ: caret hic error culpa. Imbribus sum prohibitus istuc ire. Flumina intercluserūt iter meū. Parce mi princeps. Sis in me pacatus: sis qui soles in tuos. Bene uale. Ex Mediolano. xiiij. kalendas Aprilis.**

Pacatiua grauis.

Nibil est: quod facilius fieri posse uideat̃ uiro docto: q̃ pacet̃ boni principis animus in aliquem odio concitatus.

Cicero Sic enim clementiam Cicero definiuit: ut sit uirtus: quam anim⁹ in alicuius odiū concitatus comitare refouet. Quod si turbati principes non pacarent: quibus esset uiuendū apud illos: Non illi tūc reges: ut dixit Homerus: uocarent: sed tyranni. At tyrannos Plutarchi Pittac⁹ ille similes uult esse ferax implacabiliū. Nam si natura uel inter immanissimas uoluit esse feras nonnullas etiam quæ mitiores effici possent: ut Plinius docet: qd est in homine dicendū qui mansuetissimus est: Quid in principe: in quem (ut Cleobolus inquit) sperant subditorū omnium mentes: & a cuius salute populorum omnium suæ fidei mandatoq; pendet salus: Iratū esse te mihi: factus sum hodie certior: quia Fabiū interemi. Quid si nō interemissem: Certe nūc ego non uerem. Scio tibi rem intellectam: ut fuit: nec in ea enarranda tero tempus. At q̃ me accusas malitiæ q̃ cū potuerim eo crimine abstinere uoluerim. Dicis em̃: Cur non uerti: si ad eius insolentiam terga: Cur non fugisti: Poteras id efficere commodissime: pacandus es mihi animo magno: sed non æquissima iratus mente: si pace tua dici potest. Quē ego sum apud te locū assecut⁹ mi princeps: Militis. At qualē se præstare miles debet: Forte: infractū: nō meticolosum: periculorū tolerantem. Hæc quotiens non seruassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

Homertus Non illi tūc reges: ut dixit Homerus: uocarent: sed tyranni. At tyrannos Plutarchi Pittac⁹ ille similes uult esse ferax implacabiliū. Nam si natura uel inter immanissimas uoluit esse feras nonnullas etiam quæ mitiores effici possent: ut Plinius docet: qd est in homine dicendū qui mansuetissimus est: Quid in principe: in quem (ut Cleobolus inquit) sperant subditorū omnium mentes: & a cuius salute populorum omnium suæ fidei mandatoq; pendet salus: Iratū esse te mihi: factus sum hodie certior: quia Fabiū interemi. Quid si nō interemissem: Certe nūc ego non uerem. Scio tibi rem intellectam: ut fuit: nec in ea enarranda tero tempus. At q̃ me accusas malitiæ q̃ cū potuerim eo crimine abstinere uoluerim. Dicis em̃: Cur non uerti: si ad eius insolentiam terga: Cur non fugisti: Poteras id efficere commodissime: pacandus es mihi animo magno: sed non æquissima iratus mente: si pace tua dici potest. Quē ego sum apud te locū assecut⁹ mi princeps: Militis. At qualē se præstare miles debet: Forte: infractū: nō meticolosum: periculorū tolerantem. Hæc quotiens non seruassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

Pittac⁹ apud tyranni. At tyrannos Plutarchi Pittac⁹ ille similes uult esse ferax implacabiliū. Nam si natura uel inter immanissimas uoluit esse feras nonnullas etiam quæ mitiores effici possent: ut Plinius docet: qd est in homine dicendū qui mansuetissimus est: Quid in principe: in quem (ut Cleobolus inquit) sperant subditorū omnium mentes: & a cuius salute populorum omnium suæ fidei mandatoq; pendet salus: Iratū esse te mihi: factus sum hodie certior: quia Fabiū interemi. Quid si nō interemissem: Certe nūc ego non uerem. Scio tibi rem intellectam: ut fuit: nec in ea enarranda tero tempus. At q̃ me accusas malitiæ q̃ cū potuerim eo crimine abstinere uoluerim. Dicis em̃: Cur non uerti: si ad eius insolentiam terga: Cur non fugisti: Poteras id efficere commodissime: pacandus es mihi animo magno: sed non æquissima iratus mente: si pace tua dici potest. Quē ego sum apud te locū assecut⁹ mi princeps: Militis. At qualē se præstare miles debet: Forte: infractū: nō meticolosum: periculorū tolerantem. Hæc quotiens non seruassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

Plinius uoluit esse feras nonnullas etiam quæ mitiores effici possent: ut Plinius docet: qd est in homine dicendū qui mansuetissimus est: Quid in principe: in quem (ut Cleobolus inquit) sperant subditorū omnium mentes: & a cuius salute populorum omnium suæ fidei mandatoq; pendet salus: Iratū esse te mihi: factus sum hodie certior: quia Fabiū interemi. Quid si nō interemissem: Certe nūc ego non uerem. Scio tibi rem intellectam: ut fuit: nec in ea enarranda tero tempus. At q̃ me accusas malitiæ q̃ cū potuerim eo crimine abstinere uoluerim. Dicis em̃: Cur non uerti: si ad eius insolentiam terga: Cur non fugisti: Poteras id efficere commodissime: pacandus es mihi animo magno: sed non æquissima iratus mente: si pace tua dici potest. Quē ego sum apud te locū assecut⁹ mi princeps: Militis. At qualē se præstare miles debet: Forte: infractū: nō meticolosum: periculorū tolerantem. Hæc quotiens non seruassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

Cleobolus sperant subditorū omnium mentes: & a cuius salute populorum omnium suæ fidei mandatoq; pendet salus: Iratū esse te mihi: factus sum hodie certior: quia Fabiū interemi. Quid si nō interemissem: Certe nūc ego non uerem. Scio tibi rem intellectam: ut fuit: nec in ea enarranda tero tempus. At q̃ me accusas malitiæ q̃ cū potuerim eo crimine abstinere uoluerim. Dicis em̃: Cur non uerti: si ad eius insolentiam terga: Cur non fugisti: Poteras id efficere commodissime: pacandus es mihi animo magno: sed non æquissima iratus mente: si pace tua dici potest. Quē ego sum apud te locū assecut⁹ mi princeps: Militis. At qualē se præstare miles debet: Forte: infractū: nō meticolosum: periculorū tolerantem. Hæc quotiens non seruassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

Cyrus uassem: poterā abs te uilitatis accusari atq; pelli: ut Cyrus dicebat. Inobseruantissimus aut̃ horum semper extitissim cum inuadentem me quēq; duellūq; poscentem profu-

gisssem aut nō iucūdiſſime admiſſſem. Ad hæc uero quot
 me contumeliarū conuictiorūq; confecit is generibus: pri-
 us q̄ arma exercuerim? Quo me min⁹ uidebat ad telum
 pronū: eo inflammabat in me magis: fiebatq; petulantior.
Hæc improbas: & ego nō ſolū improbo quæ tibi non pla-
 ceant: ſed deteſtor acerbiffime cupioq; aſſidue non exe-
 giſſe. **V**eꝛz ut illud eſt Agathonis. **V**no ſolo priuat⁹ deus:
 infecta facere quæ facta ſunt. **V**iſ ne princeps humaniſſi-
 me in me unū inhumanus inexorabilisq; cognoſci: cum in
 omnis alios uel illos qui longe maiore fuere in delicto pla-
 cabiliſſimus fueris? **V**ide ne ut hoc mihi mortem afferat:
 ita tibi cedat ad famam. **C**um me deles: op⁹ deles tuarum
 manuū: quæ: ut **P**ſalmiſta inquit: plaſmauerant me. **Q**uic-
 qd ego ſum: ex te ſum. **A**t non malus dices. **I**d quoq; non
 diffiteor. **S**ed aliū ego: q̄ te: patrem non noui. **A**t patri in
 filiū: ut **T**erenti⁹ uoluit: pro maximo delicto paululū ſup-
 plicij ſatis eſt. **P**arce ſeruo mi princeps fideliffimo: pacatū
 te mihi redde. **N**e ſis dirior: fac ut exorē. **E**x **M**ediolano.
 xiiij. Kalendas **A**prilis.

Agatho

Pſalmiſta

Terentius
in beaution

Synonyma pacatiua.

Ne ſis iratus mihi.

Redi in uiam pacis.

Præſta te mihi qualē ſolebas antea.

Noli in me dirior eſſe: q̄ in reliquos ſoleas.

Eſto mihi mitis.

Exhibe te benignum.

Tuam humanitatē ne deleat mea culpa.

Te quæro in me pacatū.

Fac ut pacatus me ſerues.

Ira tua mortē: mens pacata uitā mihi quærit.

Vt iracūduſ me terret: ſic pacatus me ſolus aiaſ.

Paueo tuā iram: pacationē cupio.

Nihil eſt quo tibi plus appetā: q̄ pacatus ſis mihi.

Tam gaudeo te pacato: q̄ qua uoluptate nulla poſſit mihi
 maior ſuper-eſſe.

Vt tuus furor solus est (q me cædit) sic ubi pacat⁹ ad me re-
dis rediuuus uideor.

Redi mi princeps in tuā innatā benignitatē.

Peccauifateor errādo: sed tu ne pecces te nō placādo.

Qlonge abes ab omni scelere: tam absis a te non pacan-
do tuis seruis.

Redde te mibi mi princeps pacatissimū.

Titulus, xlj.

Confirmatiua familiaris.

M. Carbo

Quia nihil potuisse dicitis o iudices istic causidicos agere
meo nomine: nisi confirmē quæ sunt ab ijs acta: **I**ta em do-
cetis **M**arcū carbonē iuriscōsultū statuisse. **C**onfirmo quæ
gessere singula quādoqdem illos scio mibi effecisse: quod
mibi non conducat. **Q**uod accepturi sint aut ab ijs (q mi-
bi debēt) pecuniā meā: idq; ab me uultis cōfirmari prius: q̄
accepta sit: non uideēt faciendū: ne possit postea nō tradi.

**Exceptō nō
numeratæ
pecuniæ**

Sed qa uos cautos esse ostēditis: secus nequiri fieri: cōfir-
mo id etiā: ita qdem: ut quamcūq; pecuniā is acceperit: ea
tradaēt **S**empronio fratri meo: ipsi uero debitores ex nūc
put ex tūc dicant absoluti: quā si fraudauerint nec dede-
rint: spe futuræ numerationis dicaēt hęc cōfirmatio facta:
competatq; exceptio nō numeratæ pecuniæ. **E**x **M**edio-
lano. xij. kl. **A**prilis.

Confirmatiua familiarissima.

Qui hęc epistolā tibi reddidit: istuc iuit meo noie futurus
causidic⁹ & pcurator i re mea. **E**t qm sine mea cōfirmatio-
ne: ad nihil gerendū admittet: cōfirmo quæ geret omnia:
sic qdem ut uel utiliter gerat: uel cum detrimento mearū
partiū: meo cōsensu omnia fecisse intelligat: nec in eū exci-
pi queat qd a me non sit actio sua cōfirmata. **T**uū est offi-
ciū æquissime prætor: ut nullius personæ facta exceptiōe
haud min⁹ ac pbenigne procuratorē hūc meū audias: q̄ si
qs cōciuis tuus longe doctior ageret istic apud te causam:
Ex **M**ediolano. xj. kl. **A**prilis.

Ne q
defist
inver
exopi
ab h
non in
cōfir
to ac
quies
admod
modo
pides
endit
igit
luere
ne: n
bis: h
omni
tūm
si que
zoue
lego
videt
ego
tis p
denti
cogn
& dil
debe
admo
timet
quia n
gisset
hūc con